

дове, а главно пжпеш и грозде. Прѣди да потеглят за Одринъ, отслужилъ се молебень въ лагера, дѣто присжт- ствували и всички българи отъ Ямболъ.

Руския походъ отъ Ямболъ до Одринъ прѣзъ Кючюкъ- Дервентъ¹⁾ е билъ извънредно мжчителень. Турцитѣ при отглюването си отъ Ямболъ за Одринъ унищожили всички кладенци по пжтя, за да изморятъ отъ жажда неприятеля. Руситѣ стигатъ въ Одринъ на 17 й Августъ тѣй че цѣлия пжтъ отъ Сливенъ до тамъ е билъ взетъ за четири дена. Поло- вината отъ обознитѣ коне измрѣли отъ умора, а войницитѣ, близо отъ 20,000 души, били извънредно изтощени. Единъ малкъ турски куражъ е можель да тури край на цѣлия походъ; но Одринъ подобно на другитѣ градове се прѣдалъ доброволно. Въ него е имало около 40—50,000 войника само отъ напуснатитѣ прибалкански градове! Ру- ситѣ влизатъ тамъ на 8-й безъ единъ гърмежъ. Тукъ се е намиралъ и сливенския комендантъ *Халиль паша*. Турцитѣ слагатъ окончателно оржжието си и се сключва миръ²⁾.

Рускитѣ войници сж страдали много отъ разни епиде- мически болести. Мотке отдава това на Айтось, дѣто ру- ситѣ оставили много непогребани лешове на убити турци, коне и камили. Прѣзъ октомври сжщата година, въ главната руска квартира подъ Балкана е имало само 8,000 здрави войници. 9,000 е имало болни и измрѣли (отъ треска и холера).³⁾

Влизането на руситѣ е било нѣщо като второ при- шедствие за сливенци. Историята едва ли помни събитие, посрѣщнато съ такава неописуема радостъ, послѣдвано съ неодоържими страсти и остървенія, като това на 31-й юлий

¹⁾ „Малкъ-Дервентъ“ или Лалково, на с. отъ Голѣмъ-Дервентъ. Дибичъ е избралъ тоя маршрутъ, вѣроятно, за да изненада тувцитѣ.

²⁾ Дибичъ е билъ нискъкъ на бой и пѣленъ, съ орловъ носъ. По-рано се е отличилъ въ руската кампания на Витгенщайнъ прѣзъ 1810 г. Той умира двѣ години слѣдъ похода си подъ Балкана, Наречень е Забалкански, защото пръвъ отъ руситѣ е миналъ подъ Балкана, когато до тогасъ, руситѣ сж стигали до Шуменъ, Прѣславъ, Разградъ и Търново, Другаритѣ му го наричали „Малкия Наполеонъ“, защото домязвалъ по бой и външность на Наполеонъ. „Ср. за него Alexander op. cit., 162; биографа му Belmont: Graf von Diebitch — Zabalkxanski, neben Russland vorzüglichsten Feldherren. Dresden, 1830. Дибичъ е получилъ прѣзимето си Забалкански по официалень редъ, съ рескриптъ отъ императора въ дена, когато стига въ с. Драгоданов, нв пжтъ за Сливенъ (Sliwno), s, 163.

³⁾ Похода на Дибичъ подъ Балкана е смаялъ цѣлия европейски свѣтъ.

³⁾ Alexander, op. cit; Майоръ Russel, op. cit, 151 — 152 etc'